

hed, der her er tillagt Bygningsinspektørerne, ikke vil medføre nogen Vanstielighed i de Kjøbstæder, hvor der ikke er ansat nogen Bygningsinspektør, efter som det jo følger af Lovens af 30te December 1858, at denne Mündighed tilkommer Bygningskommissionen. En anden Indvending, dog af mere formel Natur, som ogsaa kan gøres, er den, at, da Loven kun er freet for Kjøbenhavn, er det ikke korrekt, at den indeholder Bestemmelser, som gjælde udenfor Kjøbenhavn; men i den Henseende er vor Lovgivning jo dog ikke uden Exempler paa, at Love, givne for Kjøbenhavn, indeholde en Forskrift om, at visse af deres Bestemmelser kunne finde Anvendelse i Kjøbstæderne. Jeg skal i den Henseende henvisse til Loven af 19de Februar 1861 om Oprettelsen af Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, hvor Bestemmelserne i §§ 12 og 13 ved samme Lov ere gjorte anvendelige i Kjøbstæderne. Endnu kunde der maaske endvidere gøres den Grindring, at der jo bestemmes i Bygningsloven af 30te Decbr. 1858, at denne Lows Bestemmelser kunne udvides ved Bygningsvedtægter, saa at der altsaa derigjennem er aabnet en Mulighed for, at der gjennem en af Byraadet forfattet og af Justitsministeriet stadfæstet Vedtægt kunde opnåas, at en saadan Bestemmelse som den, jeg nu har tilladt mig at foreslaa, kunde gøres gjældende for Kjøbstæderne. I den Henseende skal jeg dog bemærke, at, ligesom jeg ikke har kunnet faae at vide, at der i nogen Kjøbstad nogen sinde er tilveiebraagt en Bygningsvedtægt, saaledes er det mig fuldt bejendt, at det er af den Slags Bestemmelser, som Byraadene ikke have megen Lante for at tilveiebringe, fordi Bygningslovens Bestemmelser efter de Riksts Mening ere endogsaa noget strengere, end der ønskedes, og at det, naar det Tilfælde indtræder, i hvilket der viser sig særdeles Trang til at faae en saadan Bestemmelse som den foreslaaede indført, vilde være forjilde, naar man da først skulde til at arbejde paa at faae en saadan Bestemmelse indsat. Det vil i hvert Fald kun være i den enkelte Kjøbstad, hvor der er Lante og Sands for en saadan Bestemmelss Indførelse, at man vil begynde at arbejde derpaa, hvorfor det forekommer mig ganske simpelt og naturligt, at man her optog denne Bestemmelse og gjorde den gjældende i alle Kjøbstæder og Handelspladser. Jeg tror, at der ikke kan gøres nogen Indvending imod den fra nogen Side; den er billig og retfærdig til alle Sider. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om jeg turde vente, at den høitagtede Justitsminister og den høitærede Ordfører ikke ville gjøre nogen væsentlig Grindring mod, at en saadan Bestemmelse optoges. Jeg tror, at den vilde være til adskillig Nytte for Kjøbstæderne. I det Tilfælde, min Forhaabning i denne Henseende skulde briste, maa jeg finde mig i at tage mit Forslag tilbage; men jeg er virkelig af den Tro, at det vilde kunne gjøre Gavn og ikke træde

nogen som helst Interesse for nær, om en saadan Bestemmelse blev gjort gjældende.

Ordføreren (Kansler): Den eneste Indvending, jeg vil tillade mig at komme med ligeoverfor det af det ærede første Medlem for 10de Kreds (Jessen) stillede Forslag, der nylig blev omtalt, er den, som nævnedes af den ærede Forslagsstiller selv, nemlig at det var tvivlsomt, om det var riigtigt at knytte til en Lov, som kun er gjældende for Kjøbenhavn, en Bestemmelse, som har sin Anvendelse andetsteds, men det vil vist væsentlig komme an paa, hvad den høitærede Justitsminister siger derom. Jeg anlaager, at det vil have Indflydelse paa den Stjerne, som Vædringsforslaget vil faae. Med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede 6te Medlem for 18de Kreds (Blom), og som høre under dette Affnit, skal jeg nu, efter at have hørt den ærede Forslagsstiller, tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger. Det første Vædring Forslag er stillet til § 8, hvis sidste Stykke gaar ud paa, at fremspringende Trapper skulle være tilgængelige baade forfra og fra Siderne og Trinenes Hjørner være afrundede. Dette forudsætter jo ligefrem, at en saadan Trappe ikke kan have Radværf, da den, hvis den har det, ikke kunde være tilgængelig fra Siderne, og Vædringsforslaget gaar altsaa egentlig ud paa at hævde en saadan Ret til at have Trapperne, enten til at kunne passeres fra Siderne eller ogsaa forsynede med Radværf. Den ærede Forslagsstiller navnede et Tilfælde, som ganske vist er værd at lægge Mærke til, og det er, at naar en saadan Trappe er ved Siden af Kældernes Gangen, vil man have mere Nytte af at støtte sig til et Radværf, end det vil være en Forpel at kunne gaa op fra Siden paa en saadan Trappe. Jeg vil ogsaa indrømme, at det er muligt, at det vil være en større Behagelighed for Enkelt, selv ved saadan en lille Trappe som de, her er Tale om, nemlig Trapper med 18 Tommers Fremspring, hvilket er det Fremspring, som er tilladt fra Gadelimen, at kunne holde sig til et Radværf, end at have den Behagelighed at kunne gaa op fra Siden, og jeg anser det ogsaa for tvivlsomt, om det, som Lovudkastet i den Henseende vil, er bedre end det, som Vædringsforslaget vil. Denne Tvivl har jeg ikke med Hensyn til det næste Vædringsforslag, det, som er stillet til § 16, og som gaar ud paa, at i 6te Linie forandres 1 Alen til 1½ Alen, og jeg skal tillade mig med et Par Ord at gjøre opmærksom paa, hvorfor dette Vædringsforslag neppe er heldigt. Den Spide, som der i dette Stykke af Paragrafen er Tale om, er en Tillægsspide af 2 Alen, som er udenfor, ikke alene den egentlige Bygningshøjde, men ogsaa udenfor det Tillæg, som Bygningskommissionen kan give af 1 til 2 Alen til Gensims, ja ogsaa udenfor det Tillæg af ½ Alen, som Bygningskommissionen kan tillade ved Byg-